به نام خدا

مبانى برنامەنويسى

آرش شفيعي

ساختارهای کنترلی

ساختارهای کنترلی

- ساختارهای کنترلی ^{1} در زبانهای برنامهنویسی جهت اعمال تصمیمات بر روی ترتیب اجرای دستورات به کار میروند.

- یک دستور ^{2} در یک زبان برنامهنویسی با علامت نقطه ویرگول (;) پایان مییابد. یک دستور میتواند یک عملیات انتساب، فراخوانی یک تابع، تعریف ^{3} متغیر یا اعلام ^{4} متغیر یا تابع باشد.

علامت آکولاد باز و بسته $\{\}$ برای گروه بندی دستورات استفاده می شوند. یک گروه از دستورات را یک بلوک ^{5} مینامیم. برای مثال دستورات تعریف یک تابع در یک بلوک قرار می گیرند.

- دستورات متعلق به یک ساختار کنترلی نیز که در این قسمت توضیح خواهیم داد، در یک بلوک قرار میگیرند.

¹ control flow structures

² statement

³ definition

⁴ declaration

declaration

⁵ block

- دستورات شرطی اگر-وگرنه if-else برای بیان یک تصمیم در انتخاب دستورات به کار میرود.
  - ساختار نحوی دستور شرطی if-else به صورت زیر است.

- قسمت else اختیاری است. شرط condition سنجیده می شود و در صورتی که مقدار آن درست بود بلوک دستورات statement-block1 اجرا می شود و در صورتی که مقدار آن نادرست بود بلوک دستورات statement-block2 اجرا می شود.
  - در صورتی که بلوک شامل تنها یک دستور باشد، میتوان علامتهای آکولاد را حذف کرد.

شرط در دستور شرطی یک عبارت منطقی است، یعنی عبارتی که یک مقدار درست یا نادرست بازمی گرداند.

- در یک عبارت منطقی برای تشکیل یک عبارت منطقی از عملگرهای منطقی و رابطهای استفاده میکنیم. (c == 'q') ، (x < 10 || x > 20) ، (x >= 10 && x <= 20) ، رای مثال (c => x >= 10 && x <= 20) (x & y) != 0) عبارات منطقی هستند.
  - مقدار درست ^{1} در زبان سی برابر با مقدار غیر صفر است و مقدار نادرست ^{2} برابر با مقدار صفر.
  - از آنجایی که در شرط if (expression != 0) میشود، به جای (if (expression != 0) میتوانیم . if (expression) بنویسیم

² false

¹ true

دستورات شرطی - عبارت else همیشه متعلق به نزدیکترین عبارت if است.

– برای مثال در قطعه برنامه زیر else متعلق به if دوم است.

```
if (a > b)
      z = a;
    else
          z = b:
     - اگر بخواهیم در برنامه فوق else متعلق به if اول باشد، باید قطعه برنامه را به صورت زیر بنویسیم.
if (n > 0){
 if (a > b)
          z = a:
else
 z = b;
8V/0
                                     ساختارهای کنترلی
                                                                           مبانی برنامهنویسی
```

if (n > 0)

برنامهٔ زیر را در نظر بگیرید. گرچه برنامهنویس با دندانهگذاری ¹ کد مقصود خود را بیان داشته و هدفش این بوده که else متعلق به if اول باشد، ولی کامپایلر برنامه را به نحوی دیگر اجرا میکند، زیرا else متعلق به نزدیکترین if یعنی if دوم است.

```
\ if (n > 0)
Y    for (i = 0; i < n; i++)
\( if (s[i] > 0) \) {
        printf("...");
\( \triangle \
```

9419

¹ indentation

- در دستور شرطی if-else تنها دو حالت سنجیده می شود یعنی یا condition درست است و یا نادرست.
  - اگر بخواهیم چندین شرط با بسنجیم میتوانیم از دستورات else if استفاده کنیم.
    - دستورات else if را میتوانیم به صورت زیر بنویسیم.

```
if (condition1) {
    statement-block1
    } else if (condition2) {
       statement-block2
    }
    ...
    v else {
       statement-blockN
    }
}
```

- این شرطها به ترتیب سنجیده می شوند. اگر condition1 درست باشد بلوک دستورات statement-block1 اجرا می شود. در غیراینصورت اگر condition2 درست باشد، بلوک دستورات statement-block2 اجرا می شود، و در صورتی که هیچ یک از شرط ها برقرار نبود، بلوک دستورات statement-blockN اجرا می شود.
  - قسمت else آخر وقتی اجرا میشود که هیچ کدام از شرطها درست نباشند. این قسمت اختیاری است و می توان آن را می توان حذف کرد.

- فرض کنید v یک آرایهٔ مرتب شده از اعداد صحیح است. در برنامه زیر میخواهیم یک عنصر را در آرایه جستجو کنیم. فرض کنید مقدار این عنصر در x ذخیره می شود.

- برای این جستجو از الگوریتم جستجوی دودویی ^{1} استفاده میکنیم.

در جستجوی دودویی ابتدا مقدار x را با عنصر وسط آرایه v مقایسه میکنیم. اگر مقدار x کمتر از مقدار عنصر عنصر وسط آرایه بود، جستجو را بر روی نیمه اول آرایه ادامه میدهیم. اگر مقدار x بیشتر از مقدار عنصر وسط آرایه وسط آرایه بود، جستجو را بر روی نیمه دوم آرایه ادامه میدهیم. و اما اگر مقدار x برابر با عنصر وسط آرایه بود، مکان عنصر وسط را باز میگردانیم.

94/9

¹ binary search

الگوریتم جستجوی دودویی به صورت زیر است.

```
/* binsearch: find x in v[0] <= v[1] <= ... <= v[n-1] */
int binsearch (int x, int v[], int n)
{
  int low, high, mid;
  low = 0;
  high = n - 1;</pre>
```

```
while (low <= high)
٨
١.
                mid = (low + high) / 2;
                if (x < v[mid])
                     high = mid + 1;
۱۳
                else if (x > v[mid])
14
                      low = mid + 1;
۱۵
                else /* found match */
18
                      return mid;
17
١٨
    return -1:
               /* no match */
19 }
```

مىانى برنامەنوىسى

- ساختار کنترلی switch یک ساختار شرطی چند گزینه ای است. در این ساختار شرطی چند شرط وجود دارد که در آن بررسی میشود کدام یک از شرطها برقرار هستند. هر کدام از شرطها که برقرار بود، دستورات متعلق به آن شرط اجرا میشوند.

ساختار کنترلی switch به صورت زیر است.

```
case const expr2 : statement2
default : statementN
```

switch (expression) {

case const expr1 : statement1

- عبارت expression بک عبارت تشکیل شده از متغیرها و ثابتها ست و const_expr بک مقدار ثابت است. اگر مقدار عبارت expression برابر با const expr1 بود، statements1 اجرا مے شود، اگر مقدار عبارت expression برابر با const_expr2 بود، statements2 اجرا مے شود و در غیراینصورت در حالت پیش فرض default دستور statementsN اجرا می شود.

- در جایی که ممکن است استفاده از شرط if طولانی شود، از switch استفاده میکنیم.
- در ساختار کنترلی switch-case مقدار عبارت switch برابر با هر یک از مقادیر case ها باشد، دستورات متناظر آن case اجرا می شود.
- سپس دستورات متناظر با case های بعدی اجرا میشوند تا جایی که اجرا به دستور break برسد و متوقف شده.
  - بنابراین برای متوقف کردن بررسی حالتها از دستور break استفاده میکنیم.

```
- مثال زیر را در نظر بگیرید. اگر متغیر grade برابر با 'A' باشد عبارت Excellent چاپ می شود و
    ارزیابی به پایان می رسد، در غیراینصورت اگر مقدار آن برابر با 'B' باشد، اجرا ادامه پیدا می کند، پس اگر
            مقدار متغیر 'B' با 'C' باشد، عبارت Well done چاپ می شود و به همین ترتیب الی آخر.
   switch(grade) {
  case 'A':
     printf("Excellent!\n");
     break:
   case 'B':
   case 'C':
     printf("Well done\n");
٧
    break:
```

```
18
   case 'D':
     printf("You passed\n");
١٧
١٨
     break;
19
   case 'F':
۲.
     printf("Better try again\n");
۲١
     break:
22
   default:
24
     printf("Invalid grade\n");
74
     break:
۲۵ }
```

مبانى برنامەنويسى

- فرض کنید میخواهیم برنامهای بنویسیم که رخداد هر یک از ارقام را در یک رشته و کاراکترهای خط فاصله، خط جدید و ستون جدید را بشمارد.

این برنامه را میتوانیم به صورت زیر بنویسیم.

```
#include <stdio.h>
   int main() /* count digits, white space, others */
     int c, i, nwhite, nother, ndigit[10];
     nwhite = nother = 0:
     for (i = 0; i < 10; i++)
٧
         ndigit[i] = 0;
٨
     while ((c = getchar ()) != EOF)
       switch (c)
11
               case '0':
١٣
               case '1':
14
              case '2':
۱۵
               case '3':
```

```
18
                case '4':
17
                case '5':
                case '6':
١٨
19
                case '7':
۲.
                case '8':
۲١
                case '9':
22
                      ndigit[c - '0']++;
74
                      break:
74
                case ' ':
۲۵
                case '\n':
48
                case '\t':
27
                      nwhite++;
۲۸
                      break:
49
                default:
۳۰
                      nother++:
```

دستورات شرم

84/19

- دستور توقف break باعث می شود کنترل برنامه از switch خارج شود. در ساختار switch همهٔ شرطها بررسی می شوند، بنابراین اگر یک شرط برقرار باشد، همهٔ دستورات حالتهای بعدی اجرا می شوند، مگر اینکه به طور صریح توسط دستور break در یکی از شاخههای switch از آن خارج شویم.
- مزیت این طراحی در زبان سی این است که به برنامهنویس اجازه میدهد برای چند حالت متفاوت یک دسته دستورات واحد اجرا کند. مشکل این طراحی این است که همیشه وقتی حالتها متمایزند نیاز است بعد از هر حالت دستور break نوشته شود.
  - توجه کنید با این که از نظر منطقی نیازی به قرار دادن دستور break بعد از دستورات شاخه default نیست، اما بهتر است دستور break قرار داده شود، زیرا ممکن است در آینده برنامهنویس دیگری تعدادی شاخه به انتهای switch اضافه کند و قرار دادن break پس از شاخه default مانع بروز خطاهای احتمالی می شود.
    - دستور توقف break در ساختارهای حلقه تکرار مانند while و for و do نیز به کار میرود و باعث می شود کنترل برنامه از حلقه تکرار خارج شود قبل از اینکه حلقه به پایان برسد.

- ساختارهای حلقه ^{1} برای تکرار بلوکی از دستورات به تعداد معین به کار میروند.
  - چند نوع ساختار حلقه وجود دارد که عبارتند از حلقه for و while و do.
    - ساختار نحوی while (مادامیکه) به صورت زیر است.

- مادامیکه مقدار شرط condition صحیح است، دستورات statement-block اجرا میشوند. به عبارت دیگر پس از اتمام اجرای دستورات، دوباره شرط بررسی میشود و اگر شرط همچنان درست بود دستورات برای بار دیگر اجرا میشوند.

84/11

¹ loop structures

- فرض کنید میخواهیم یک عدد دهدهی را به معادل دودویی آن تبدیل کنیم.

```
int n;
  scanf("%d", &n);
  int binary=0;
   int r:
  int base = 1;
\theta while (n > 0) {
    r = n \% 2:
٨
    n = n / 2;
     binary = binary + base*r;
  base = base * 10:
١.
١١
١٢
   printf("d = d in binary n, n, binary);
```

```
ساختار for (به ازای) به صورت زیر است.
for (init-expr ; condition ; step-expr) {
        statement-block
                                                     - این ساختار معادل است با:
init-expr;
while(condition) {
          statement-block
          step-expr;
```

- هر یک از سه عبارت در ساختار for میتواند حذف شوند. اگر init-expr حذف شوند، این عبارات میتواند قبل از حلقه قرار بگیرند. اگر step-expr حذف شود، این عبارت میتواند در درون حلقه قرار بگیرند. اگر condition حذف شود، شرط حلقه همیشه درست است و خاتمه نمییابد مگر با دستور break یا break.

- عبارت for(;;) {... } یک حلقه بینهایت است و فقط با break یا return خاتمه می یابد.

- معمولا وقتی از ساختار for استفاده میکنیم که نیاز به مقدار دهی اولیه باشد و نیاز به اعمال تغییرات در متغیرها برای تکرار بعدی در حلقه داشته باشیم.

```
- در مثال زیر به اعمال تغییرات در تکرارهای حلقه و مقدار دهی اولیه نداریم، پس while مناسبتر است.

while ((c = getchar()) == ' \ ' | c == '\n' | c = '\t')

y * skip white space characters */
```

معمولا در هنگام انجام عملیات بر روی عناصر یک آرایه به یک حلقه به صورت for(i = 0 ; i < n ; i++)

- میخواهیم برنامهای بنویسیم که فاکتوریل یک عدد را محاسبه کند.

- فرض کنید میخواهیم برنامهای بنویسیم که یک رشته را به عددی که محتوای رشته است تبدیل کنیم. در ابتدا باید همه کاراکترهای خط فاصله را نادیده بگیریم. سپس یک کاراکتر را به عنوان علامت (در صورت وجود) دریافت کنیم و سپس ارقام را به ترتیب از رشته بخوانیم و تبدیل به عدد کنیم. (در کتابخانه استاندارد تابع strtol برای تبدیل یک رشته به عدد صحیح طولانی وجود دارد.)

- برنامه تبدیل رشته به عدد به صورت زیر نوشته میشود.

```
#include <ctype.h>
  /* atoi: convert s to integer; version 2 */
   int atoi (char s[])
     int i, n, sign;
     for (i = 0; isspace (s[i]); i++) /* skip white space */
٧
٨
     sign = (s[i] == '-') ? -1 : 1;
     if (s[i] == '+' || s[i] == '-') /* skip sign */
١ .
        i++:
11
     for (n = 0; isdigit (s[i]); i++)
١٢
     n = 10 * n + (s[i] - '0'):
۱٣
     return sign * n;
14 }
```

میخواهیم یک آرایهای از اعداد صحیح را توسط الگوریتم مرتبسازی شل ^{1} مرتب کنیم. این روش مرتبسازی در سال ۱۹۵۹ توسط شل ابداع شد. در این روش مرتبسازی ابتدا عناصر با فاصله دور مقایسه میشوند. پس در گامهای ابتدایی عناصر با فاصله مرتب میشوند و در گامهای انتهایی عناصر نزدیک به هم مرتب میشوند. الگوریتم مرتبسازی شل به صورت زیر است.

¹ Shell sort

- سه حلقه تودرتو در این مثال وجود دارند. در حلقهٔ بیرونی فاصلهٔ بین عناصر کنترل میشود، و در هر بار این فاصله نصف میشود. حلقه میانی بررسی عناصر آرایه را کنترل میکند و در حلقه درونی جفت عناصر با فاصله معین را مقایسه و در صورت نیاز آنها را جابجا میکند.

```
/* shellsort: sort v[0]...v[n-1] into increasing order */
  void shellsort (int v[]. int n)
     int gap, i, j, temp;
     for (gap = n / 2; gap > 0; gap /= 2)
         for (i = gap; i < n; i++)
            for (j = i - gap; j >= 0 && v[j] > v[j + gap]; j -= gap)
٨
                temp = v[i]:
                v[i] = v[j + gap];
                v[j + gap] = temp;
۱۳
```

مبانى برنامەنويسى

· یکی از عملگرها در زبان سی عملگر ویرگول (,) است. در حلقه for میتوان با استفاده از این عملگر چند عبارت مقداردهی اولیه یا چند عبارت اعمال گام قرار داد.

در مثال زیر وارون یک رشته محاسبه می شود.

```
\ #include <string.h>
  /* reverse: reverse string s in place */
  void reverse (char s[])
     int c, i, j;
     for (i = 0, j = strlen(s) - 1; i < j; i++, j--)
٨
         c = s[i]:
         s[i] = s[j];
        s[j] = c;
١٢
```

- دقت کنید که در حلقه for عبارات جدا شده با ویرگول از چپ به راست اجرا می شوند، ولی عبارات جدا شده توسط ویرگول در آرگومانهای تابع و تعریف و اعلام متغیرها توسط عملگر ویرگول از چپ به راست اجرا نمی شوند، زیرا این ویرگولها عملگر ویرگول نیستند.

مىانى برنامەنوىسى

```
- یکی دیگر از ساختارهای حلقه do-while است. این ساختار به صورت زیر نوشته میشود.
```

```
do {
    statement-block
    } while(condition);
```

- در این ساختار دستورات statement-block اجرا می شوند، و پس از آن شرط حلقه بررسی می شود. این روند ادامه پیدا می کند تا وقتی که شرط حلقه برابر با صفر (مقدار نادرست) شود. از این ساختار معمولاً کمتر از for و while استفاده می شود.

ساختارهای کنترلی ۳۴ / ۶۷

- برنامهای بنویسید که اعدادی را از ورودی دریافت کند و تا وقتی که عدد ورودی مخالف صفر است، اعداد را با یکدیگر جمع کند.

```
double number, sum = 0;
do {
    printf("Enter a number: ");
    scanf("%f", &number);
    sum += number;
} while(number != 0.0);
y printf("Sum = %.2f", sum);
```

- در اینجا از ساختار do-while استفاده میکنیم، زیرا لازم است حداقل یک عدد از ورودی دریافت شود.

ساختارهای حلقه تکرار

- در برنامه زیر یک عدد صحیح به رشته تبدیل میشود.

```
/* itoa: convert n to characters in s */
   void itoa (int n, char s[])
     int i, sign;
     if ((sign = n) < 0) /* record sign */
        n = -n: /* make n positive */
٧
     i = 0:
٨
     do {     /* generate digits in reverse order */
             s[i++] = n \% 10 + '0'; /* get next digit */
١ ۰
     } while ((n /= 10) > 0): /* delete it */
11
     if (sign < 0)
١٢
        s[i++] = '-';
١٣
    s[i] = ' \ 0':
14
     reverse (s);
۱۵
```

ساختارهای حلقه تکرار

مبانى برنامەنويسى

- در اینجا از ساختار do-while استفاده میکنیم زیرا لازم است حداقل یک کاراکتر در آرایهٔ s باشد، حتی اگر n برابر با صفر باشد.

توقف و ادامه

مبانى برنامەنويسى

- گاهی نیاز داریم از یک حلقه خارج شویم، قبل از اینکه حلقه به پایان رسیده باشد. دستور break برای خروج از حلقه به کار برده میشود.

- در برنامهٔ زیر مجموع حداکثر تعداد ۱۰ عدد مثبت دریافت شده از ورودی محاسبه میشود، و در صورتی که یکی از اعداد دریافت شده منفی باشد، عملیات خاتمه مییابد.

```
int i:
   double number, sum = 0.0;
  for (i = 1: i \le 10: ++i) {
         printf("Enter number %d: ", i);
         scanf("%f", &number);
         // if the user enters a negative number, break the loop
٧
       if (number < 0.0) {
            break:
         sum += number: // sum = sum + number:
١١
   printf("Sum = \%.2f", sum);
```

```
- در تابع زیر، کاراکترهای خط فاصله و خط جدید و ستون جدید از انتهای یک رشته حذف میشوند و این کار ادامه پیدا میکند تا جاییکه یا به ابتدای رشته برسیم یا به یک کاراکتر معمولی برخورد کنیم.
```

```
/* trim: remove trailing blanks, tabs, newlines */

/* trim: remove trailing blanks, tabs, newlines */

/* int trim(char s[])

/* {
    int n;

/* or (n = strlen(s) - 1; n >= 0; n--)

/* if (s[n] != ' ' && s[n] != '\t' && s[n] != '\n')

/* break;

/* s[n + 1] = '\0';

/* return n;

/* }
```

توقف و ادامه

- دستور ادامه یا continue وقتی به کار میرود که میخواهیم ادامه دستورات در بدنه حلقه را ادامه ندهیم و اجرای حلقه را با تکرار بعدی ادامه دهیم.
  - در حلقه while و do-while پس از اجرای دستور continue شرط حلقه بررسی می شود.
- در حلقه for پس از اجرای دستور continue ابتدا دستور افزایش حلقه اجرا می شود و پس از آن شرط حلقه بررسی می شود.
- دستور break هم در حلقهها استفاده می شود و هم در switch ، اما دستور continue تنها در حلقهها استفاده می شود.

```
اعداد دریافت شده منفی باشد، آن عدد به مجموع اضافه نمی شود و به جای آن یک عدد دیگر دریافت می شود.
  int i = 1:
   double number, sum = 0.0;
   while (i <= 10) {
          printf("Enter number %d: ", i);
          scanf("%f", &number);
         // if the user enters a negative number, continue the loop
        if (number < 0.0) {
            continue;
          sum += number: // sum = sum + number:
١١
          i++:
١٢
١٣
   printf("Sum = %.2f", sum);
```

در برنامهٔ زیر مجموع دقیقا ۱۰ عدد مثبت دریافت شده از ورودی محاسبه می شود، و در صورتی که یکی از

توقف و ادامه

```
    در مثال زیر تنها عناصر غیر منفی در حلقه پردازش میشوند.
```

```
for (i = 0; i < n; i++)
f if (a[i] < 0)  /* skip negative elements */
continue
f ... /* do positive elements */</pre>
```

- برنامهای بنویسید که عدد n را دریافت کند و زوج و فرد بودن آن را تعیین کند.

```
int main() {
   int n;
   printf("Enter a number: ");
   scanf("%d", &n);
   if ( n%2 == 0)
      printf("%d is even.\n", n);
   else
      printf("%d is odd.\n", n);
   }
}
```

```
int main() {
     int n;
     int sum = 0:
     printf("Enter a number: ");
     scanf("%d", &n);
     if (n < 1) {
       printf("Invalid number.\n");
٨
       return 0:
١ ،
     for(int i=1; i<=n; i++)
11
       sum += i:
١٢
     printf("1 + ... + %d = %d n", n, sum);
١٣
     return 0:
14 }
```

- برنامهای بنویسید که عدد n را دریافت کند و !n را بازگرداند.

```
int main() {
     int n;
     int fact = 1;
     printf("Enter a number: ");
     scanf("%d", &n);
     if (n < 0) {
       printf("Invalid number.\n");
٨
       return 0:
١ ،
     for(int i=1; i<=n; i++)
       fact *= i:
١٢
     printf("%d! = %d\n", n, fact);
١٣
     return 0:
14 }
```

- برنامهای بنویسید که عدد n را دریافت کرده و عدد فیبوناچی n ام را بازگرداند.

```
int main() {
     int n;
     printf("Enter a number: ");
     scanf("%d", &n);
     if (n < 0) {
       printf("Invalid number.\n");
       return 0:
٨
     if (n==0 | | n==1) {
١.
       printf("Fibonacci %d is %d.\n", n, n);
       return 0:
17
```

- برنامهای بنویسید که عدد n را دریافت کرده و عدد فیبوناچی n ام را بازگرداند.

```
۱۳
     int prev = 0, curr = 1, next;
14
     for(int i=2; i<=n; i++) {
۱۵
       next = prev + curr;
18
       prev = curr;
17
       curr = next;
١٨
19
     printf("Fibonacci %d is %d.\n", n, next);
۲.
     return 0;
۲١
```

محاسبه کند. $f(x)=x^\intercal$ را به طور تقریبی از n تا n محاسبه کند.

```
int main() {
     int n;
     printf("Enter a number: ");
     scanf("%d", &n);
۵
     if (n < 0) {
       printf("Invalid number.\n");
٧
       return 0:
٨
٩
     float integral = 0;
١.
     float delta = 0.001:
11
     for (float i = 0; i \le n; i=i+delta)
١٢
            integral += i * i * delta;
١٣
     printf("Integral of x^2 from 0 to %d is %d.\n", n, integral);
14
     return 0;
۱۵
```

- برنامهای بنویسید که عدد n را دریافت کرده، و ارقام آن را از سمت راست به چپ چاپ کند.

```
int main() {
   int n, r;
   printf("Enter a number: ");
   scanf("%d", &n);
   if (n < 0) {
      printf("Invalid number.\n");
      return 0;
}</pre>
```

- برنامهای بنویسید که عدد n را دریافت کرده، و ارقام آن را از سمت راست به چپ چاپ کند.

```
% while(n > 0) {
    r = n % 10;
    printf("%d ", r);
    n = n/10;
    }
    printf("\n");
    return 0;
```

18

- برنامهای بنویسید که عدد n را دریافت کرده، و معکوس آن را محاسبه کند.

```
int main() {
   int num, rev = 0, n, r;
   printf("Enter a number: ");
   scanf("%d", &num);
   if (num < 0) {
      printf("Invalid number.\n");
      return 0;
}</pre>
```

- برنامهای بنویسید که عدد n را دریافت کرده، و معکوس آن را محاسبه کند.

```
n = num;
while(n > 0) {
    r = n % 10;
    rev = (10*rev) + r;
    n = n/10;
}

printf("Reverse of %d is %d\n", num, rev);
return 0;
}
```

- برنامهای بنویسید که عدد n را دریافت کرده، آن را به مبنای ۲ تبدیل کند.

```
int main() {
  int num, n, r, binary = 0, base = 1;
  printf("Enter a number: ");
  scanf("%d", &num);
  if (num < 0) {
    printf("Invalid number.\n");
    return 0;
}</pre>
```

- برنامهای بنویسید که عدد n را دریافت کرده، آن را به مبنای ۲ تبدیل کند.

```
n = num;
١.
     while (n > 0) {
11
     r = n \% 2;
١٢
     n = n / 2;
۱۳
      binary += base * r;
14
      base *= 10:
۱۵
18
     printf("%d = %d in binary \n", num, binary);
17
     return 0:
١٨ }
```

برنامهای بنویسید که یک عدد دودویی را دریافت کرده، به مبنای ۱۰ تبدیل کند.

```
int main() {
  int num, n, r, decimal = 0, base = 1;
  printf("Enter a number: ");
  scanf("%d", &num);
  if (num < 0) {
    printf("Invalid number.\n");
    return 0;
}</pre>
```

- برنامهای بنویسید که یک عدد دودویی را دریافت کرده، به مبنای ۱۰ تبدیل کند.

```
n = num;
١.
     while (n > 0) {
     r = n \% 10;
١٢
     n = n / 10;
۱۳
     decimal += base * r;
14
     base *= 2:
۱۵
18
     printf("%d = %d in decimal \n", num, decimal);
17
     return 0:
١٨ }
```

- برنامهای بنویسید که دو عدد را دریافت کرده، بزرگترین مقسوم علیه مشترک آنها را محاسبه کند.

```
int main() {
  int n, m, k, r;
  printf("Enter two numbers: ");
  scanf("%d %d", &n, &m);
  if (n < 1 || m < 1) {
    printf("Invalid numbers.\n");
    return 0;
}</pre>
```

برنامهای بنویسید که دو عدد را دریافت کرده، بزرگترین مقسوم علیه مشترک آنها را محاسبه کند.

```
٩
     if (n > m) {
      k = m;
١١
       m = n;
١٢
     n = k:
۱۳
14
     printf("Greatest Common Divisor of %d and %d is ", m, n);
۱۵
     while ((r = m\%n) != 0) {
18
     m = n;
17
      n = r:
١٨
19
     printf("%d .\n", n);
۲۰
     return 0;
۲١
```

برنامهای بنویسید که دو عدد را دریافت کرده، کوچک ترین مضرب مشترک آنها را محاسبه کند.

```
int main() {
  int n, m, k, d, lcm;
  printf("Enter two numbers: ");
  scanf("%d %d", &n, &m);
  if (n < 1 || m < 1) {
    printf("Invalid numbers.\n");
    return 0;
}</pre>
```

برنامهای بنویسید که دو عدد را دریافت کرده، کوچک ترین مضرب مشترک آنها را محاسبه کند.

```
if (n > m) {
١.
      k = m:
       m = n:
17
     n = k:
١٣
14
     d=0:
10
     do {
18
       lcm = ++d * m:
17
     } while(lcm % n != 0);
١٨
     printf("Least Common Multiple of %d and %d is %d .\n", m, n, lcm);
19
     return 0:
۲.
```

برنامهای بنویسید که یک عدد را دریافت کرده، بررسی کند آیا عدد دریافت شده اول است یا خیر.

```
int main() {
   int n;
   printf("Enter a number: ");
   scanf("%d", &n);
   if (n == 1) {
      printf("1 is not prime nor composite.\n");
      return 0;
}
```

برنامهای بنویسید که یک عدد را دریافت کرده، بررسی کند آیا عدد دریافت شده اول است یا خیر.

```
for(int i=2; i <= n/2; i++) {
    if (n%i == 0) {
        printf("%d is composite.\n", n);
        return 0;
    }
    }

    printf("%d is prime.\n", n);
    return 0;
    return 0;
}</pre>
```

- برنامهای بنویسید که مجموع سری $\dots + 1/4 + 1/4 + 1/4 + 1$ را محاسبه کند.

```
int main() {
   float sum = 0, term = 1, threshold = 0.00001;
   while (term > threshold) {
      sum += term;
      term /= 2;
   }
   printf("1+ 1/2 + 1/4 + 1/8 + ... = %.2f", sum);
   return 0;
}
```

تمرينا

- برنامهای بنویسید که یک آرایه را دریافت کرده و مرتب کند.

```
int main() {
   int n;
   printf("Enter a number: ");
   scanf("%d", &n);
   if (n < 1) {
      printf("Invalid number.\n");
      return 0;
}</pre>
```

تمرينان

- برنامه ای بنویسید که یک آرایه را دریافت کرده و مرتب کند.

```
n int array[n];
no for (int i=0; i<n; i++) {
    printf("Enter array[%d] : ", i);
    scanf("%d", &array[i]);
n }</pre>
```

- برنامهای بنویسید که یک آرایه را دریافت کرده و مرتب کند.

```
14
     for(int i=0; i<n-1; i++) {
10
        for(int j=i+1; j<n; j++) {
18
          if (arrav[i] > arrav[i]) {
            k = array[i];
17
            array[i] = array[j];
١٨
19
            arrav[i] = k:
۲.
۲١
22
24
     for(int i=0: i<n: i++)
74
          printf("array[%d] = %d \n", i, array[i]);
20
     return 0;
48
```